

Regning, saaledes, at hvad han paaregnete idag under gunstige Pengeforhold, skulde Nøgden kunde vedtage om 4 à 5 Aar under maaffee heelt forandrede Forhold. Vigesaa lidt vilde det naturligtviis være muligt at bygge paa, at de Beregninger, vi selv opstille, skulde have den allermindeste Holdbarhed ligeoverfor den Tilstand, som kunde antages at være tilstede, naar Ministeren vilde være istand til at slutte en Contract; thi naar han ikke kan slutte en Contract i en nogenlunde nær Fremtid esterat Forslaget er vedtaget, saa kan han ikke med mindste Sikkerhed regne paa, at disse Beregninger paa nogen Maade ville holde Stik. Jeg maa derfor tilstaae, og det frengaaer ogsaa ganske ligefrem af det ærede Medlems Tale, at det, som er Hovedsagen for ham, mindre er en Udsættelse, end det i Virkeligheden er en Udskydelse af Sagen, ja, jeg vil gaae videre og sige en Forkastelse af Sagen foreløbigt. Naar nu det ærede Medlem søgte at motivere dette, saa synes det mig, at vi kom ind paa Betragtninger, der allerede ere blevne temmelig stærkt og i Grunden mere udførligt behandlede tidligere. En af de Grunde, hvorfor man ikke vilde udslyde Sagen, var, fordi man overhovedet ikke gjerne vilde have en Afbrydelse i Jernbanebygningen, idet man nemlig meente, at de forskjellige Mænd, der nu ere i Virksomhed ved Jernbanearbejder, vilde gaae over i andre Livsstillinger, hvorved det blev vanskeliggere paany at staffe den Stab, om jeg saa maa sige, det hele Mandskab tilstede, som kunde overtage Arbeidet. Det ærede Medlem begik der en mindre heldig Feiltagelse, idet han talte, som om det tidligere havde været ansøgt, at Undercontrahenterne m. v. flyttede bort. Saaledes har det ikke været sagt, men derimod, at de gik over i andre Livsstillinger. Man har sagt, at den Stilling, de vare i som Contrahenter og Arbejdere, vilde bortfalde, og Følgen saa igjen blive, at de maatte søge Erhverv paa anden Maade, som det naturligtviis vilde være vanskeligt igjen at faae dem bort fra, ligesom det er aldeles utvivlsomt, at det har frembudt ikke saa faa Vanskeligheder, dengang man først begyndte paa Jernbanearbejder, overhovedet at faae dem til at gaae ind paa denne dem uvante Virksomhed. Jeg kan tilspøe, at et

høderligere Tab aabenbart kan fremkomme ved, at det Materiale kommer bort, som nu er i Brug. Jeg har selv været Vidne til, at dengang den sjællandske Jernbane var fuldenbt, blev et ikke ubetydeligt Materiale, som havde været anvendt ved Bygningen af den, nemlig Skinner af mindre god Qvalitet, der bruges til at lægge for Transportvogne, og Transportvogne selv, bortfolgt for Spotpræis. Det er aabenbart, at naar et saa betydeligt Materiale som det, der skal til Anlægget af en Jernbane, igjen maa anstafes af Nyt, saa vil dette blive et væsentlig Moment til Forbrydelsen af den Contract, som en Jernbanecontrahent vil slutte med Regjeringen. Det er altsaa paa ingen Maade som det ærede Medlem nævnte, Hensynet til Contrahenterne, der gjør, at man taler om uafbrudt fortsat Bygning, men det er derimod Hensynet til Statens egen Fordeel, fordi man mener, at Staten vil kunne contrahere billigere, naar den kan underhandle med Mænd, som regne paa, at der er Arbejdere og Materiale tilstede. Den ærede Minister har allerede fremhævet, at Spørgsmaalet om Nedsættelse af Taxterne paa de jydffe Jernbaner nu dog aabenbart ikke staaer i nogen somhelst Forbindelse med Spørgsmaalet om Bygningen af de Jernbaner, som vi her forhandle. Det er aabenbart, at selv om man kom til den Erkjendelse, hvad jeg haaber ikke vil skee, at det er et mindre heldigt Arrangement, der nu er gjort ved at nedsætte Taxterne, saa vilde det tværtimod være et Moment fra den anden Side til Forsvar for, at man alligevel skulde bygge, selv om der ikke kom de 2 pCt. i Udbytte, som det ærede Medlem taler om. Endelig har det ærede Medlem paa en meget stærk Maade fremhævet det Spørgsmaal, der ogsaa var Gjenstand for nogle Mobbemærkninger fra mig ved forrige Behandling, nemlig om vore Statspapiers Cours og om vor Rentefod. Jeg forstaaer saa saare vel, at dette Spørgsmaal ikke alene i og for sig har stor Betydning for det ærede Medlem, men ogsaa betragtes som et overordentlig vigtigt Moment her ved Sagen, thi det er ganske vist, at dersom man overhovedet kan skræmme den store Befolkning og maaffee ogsaa enkelte Medlemmer her, vil det netop være ved denne Stille